

„Какъ ме мислищъ, пѣкленъ сине,
 „Петровско ли крехко пиле,
 „Гергьовско ли младо агне,
 „Да обдващъ ти съмъ мене.

„Макаръ нѣмамъ силенъ селяхъ
 „Аравийски остъръ маждракъ,
 „Тънка сабя дамаскиня,
 „Дълга пушка багдаткина —

„Но си имамъ дългъ кривакъ,
 „И самъ си съмъ добъръ юнакъ:
 „Отъ арапи не се боя
 „И лесно имъ кръвта пия!“

Арапъ люто се разгнѣви,
 Припна коня, та разяри. —
 Че изтегли тънха сабя
 И Сидерю отговаря:

„Хей диване, кяфиръ гяуръ,
 „Съсъ този ли глупавъ ти умъ
 „Си ми тръгналъ прѣзъ полето,
 „Съ кръвъ гяурска що е облѣто?

„Деветъ цѣли вечъ години
 „По равнини и стрѣмнини
 „Гяурска кръвъ какъ приливам,
 „Злато сребро си прибирамъ.

„Гори ми се покоряватъ,
 „Мжтни рѣки пжтъ ми даватъ,
 „Даръ ми носи тъмно доле,
 „Робува ми равно поле!